

Sygn. akt III U 562/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 sierpnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Przemyślu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Anna Kicman

Protokolant st. sekr. sądowy Katarzyna Maziarczyk - Kotwica

po rozpoznaniu w dniu 17 sierpnia 2015 r. w Przemyślu

na rozprawie

sprawy Z. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.

o emeryturę - wyrównanie świadczenia

na skutek odwołania Z. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R.

z dnia 12 listopada 2014 r., **znak:** (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt III U 562/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 17 sierpnia 2015 r.

Decyzją z dnia 12 listopada 2014 r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. dokonał wypłaty Z. C. zawieszanej emerytury, do której prawo ulegało zawieszeniu w okresie od dnia 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r.

W podstawie prawnej rozstrzygnięcia organ rentowy powołał ogólnie przepisy ustawy z dnia 13 grudnia 2013 r. o ustaleniu i wypłacie emerytur, do których prawo uległo zawieszeniu w okresie od dnia 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r. (Dz. U. z 2014 r., poz. 169).

W uzasadnieniu Zakład wskazał, iż kwota zawieszanej emerytury w okresie od 1 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r. wynosi 27.678,69 zł. Do kwoty zawieszanej emerytury zostały doliczone odsetki za okres od 26 października 2011 r. do 19 lutego 2014 r. w wysokości 6.363,89 zł. Przy ustalaniu kwoty zawieszanej emerytury uwzględniono jej rozliczenie w związku z osiągnięciem przychodów w roku 2011 r. Rozliczenie to zostało przedstawione w załączniku do decyzji, przy uwzględnieniu kwoty zawieszanej emerytury w wysokości 27.678,69 zł wraz z naliczonymi odsetkami w kwocie 6.363,89 zł, po pomniejszeniu o kwotę nienależnie pobranych świadczeń. Kwota zawieszanej emerytury w wysokości 27.678,69 zł, po odliczeniu wpłaty na FUS w kwocie 7.374,91 zł wraz ze świadczeniem za miesiąc

listopad w kwocie 3.401,29 zł, po odliczeniu na podatek odprowadzony do urzędu skarbowego – 3.139 zł, liczonej od podstawy opodatkowania 31.080 zł, składki na ubezpieczenie zdrowotne – łącznie 2.797,20 zł, została przekazana za pośrednictwem banku w miesiącu listopadzie w kwocie 24.132,76 zł.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył w dniu 1 grudnia 2014 r. wnioskodawca Z. C., wnosząc o wypłatę zaległej emerytury za okres od 22 listopada 2012 r. do 31 grudnia 2012 r. wraz z odsetkami.

Na uzasadnienie swojego stanowiska wnioskodawca podał, iż Trybunał Konstytucyjny w dniu 13 listopada 2012 r. sygn. K 2/12 stwierdził niezgodność z Konstytucją przepisu art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach

i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych na podstawie, którego organ rentowy zawiesił tę emerytury osobom, które nabyły prawo do emerytury przed dniem 1 stycznia 2011 r. bez konieczności rozwiązania stosunku pracy i spowodował wstrzymanie wypłaty emerytury tym osobom od dnia

1 października 2011 r. Zaznaczył, iż mocy wyroku Trybunału Konstytucyjnego Zakład Ubezpieczeń Społecznych podjął wypłatę tylko osobom, które wystąpiły z wnioskiem o wznowienie wypłaty emerytury. Wznowienie powinno nastąpić od dnia 22 listopada 2012 r., tj. od daty publikacji orzeczenia. Ponadto wskazał, iż emerytura została mu wyrównana za okres od 1 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r., natomiast nie wypłacono mu emerytury za okres od 22 listopada 2012 r. do 31 grudnia 2012 r., kiedy to osiągnął wiek emerytalny i pracował nadal.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując w całości stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji.

ZUS zaznaczył, iż w kwestii wyrównania emerytury za okres od

1 października 2011 r. organ rentowy w dniu 30 stycznia 2013 r. wydał decyzję odmawiającą wznowienia postępowania w sprawie zakończonej decyzją ostateczną z dnia 12 października 2011 r., z uwagi na wniesienie skargi po upływie ustawowego terminu. Na skutek odwołania sprawa była przedmiotem postępowania przed Sądem Okręgowym w Przemyślu, który wyrokiem z dnia 30 stycznia 2014 r. sygn. akt III U 1419/13 oddalił odwołanie. Wyrokiem z dnia 20 sierpnia 2014 r. sygn. akt III AUa 222/14 Sąd Apelacyjny w Rzeszowie utrzymał w mocy zaskarżony wyrok, oddalając apelację wnioskodawcy. Organ rentowy podkreślił również, iż zaskarżoną decyzją dokonał wypłaty zawieszonych emerytur za okres od 1 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r. Wskazał, iż w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 13 grudnia 2013 r. o ustaleniu i wypłacie emerytur, do których prawo uległo zawieszeniu w okresie od dnia 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r., przepisy wprowadziły zamknięty okres i nie przewidują możliwości dokonania wypłaty zawieszonych emerytur za okres dalszy.

Sąd Okręgowy w Przemyślu, po rozpoznaniu sprawy Z. C. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R. o emeryturę – wyrównanie świadczenia, na skutek odwołania wnioskodawcy od decyzji organu rentowego z dnia 12 listopada 2014 r., postanowieniem z dnia 21 stycznia 2015 r., sygn. akt III U 2/15, odrzucił odwołanie.

Sąd Okręgowy na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego ustalił, że decyzją z dnia 4 czerwca 2009 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. przyznał wnioskodawcy Z. C. emeryturę od 1 maja 2009 r. tj. od miesiąca zgłoszenia wniosku.

Decyzją z dnia 12 października 2011 r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z urzędu wstrzymał wypłatę emerytury wnioskodawcy Z. C. od dnia 1 października 2011 r., powołując w podstawie prawnej ogólnie przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r.

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.). W uzasadnieniu tej decyzji wskazał, iż wypłata emerytury podlega zawieszeniu, ze względu na kontynuację zatrudnienia przez wnioskodawcę. Ponadto wyjaśnił, iż podjęcie wypłaty emerytury nastąpi po przedłożeniu przez wnioskodawcę świadectwa pracy lub zaświadczenia potwierdzającego fakt rozwiązania stosunku pracy z każdym pracodawcą, na rzecz, którego praca ta była wykonywana bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury.

W dniu 11 stycznia 2013 r. wnioskodawca wniósł o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o wznowienie wypłaty emerytury od dnia

1 października 2011 r. Jednocześnie wniósł o wznowienie wypłaty emerytury w związku z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada

2012 r., doliczenie dotychczas nieuwzględnionych okresów składkowych i nieskładkowych oraz o wyrównanie emerytury od dnia 1 października

2011 r. - do daty wznowienia.

Decyzją z dnia 24 stycznia 2013 r. ZUS ustalił wysokość i wznowił wypłatę emerytury wnioskodawcy od 1 stycznia 2013 r.

Natomiast decyzją z dnia 30 stycznia 2013 r. organ rentowy odmówił wznowienia postępowania w sprawie zakończonej decyzją ostateczną Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 12 października 2011 r., znak: (...)(...) zawieszającą emeryturę z powodu kontynuowania zatrudnienia.

Sprawa z odwołania wnioskodawcy od powyższej decyzji została rozpoznana przez Sąd Okręgowy w Przemyślu, który wyrokiem z dnia

30 stycznia 2014 r. sygn. akt. III U 1419/13 oddalił odwołanie. Sąd Apelacyjny w Rzeszowie wyrokiem z dnia 20 sierpnia 2014 r., sygn. akt III AUa 222/14, oddalił apelację wnioskodawcy.

Decyzją z dnia 12 listopada 2014 r., organ rentowy dokonał wypłaty zawieszanej emerytury, do której prawo uległo zawieszeniu w okresie od dnia 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r.

W rezultacie tak ustalonego stanu faktycznego, Sąd Okręgowy stwierdził, że odwołanie od decyzji organu rentowego wszczynające postępowanie sądowe w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, pełni rolę pozwu. Zgodnie z art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. Sąd odrzuca pozew, jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku albo została już prawomocnie osądzona.

Sprawa o wyrównanie emerytury wnioskodawcy od dnia 22 listopada 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. została już prawomocnie osądzona wyrokiem Sądu Okręgowego w Przemyślu z dnia 30 stycznia 2014 r., sygn. akt III U 1419/13, zgodnie z którym zostało oddalone odwołanie wnioskodawcy od decyzji z dnia 30 stycznia 2013 r. Odwołanie wnioskodawcy dotyczyło wówczas kwestii przywrócenia prawa i wyrównania do emerytury również za okres od 22 listopada 2012 r. do 31 grudnia 2012 r. Jednocześnie decyzją z dnia 24 stycznia 2013 r. ponownie ustalono i wznowiono wypłatę emerytury od dnia 1 stycznia 2013 r., tj. od miesiąca zgłoszenia wniosku.

Kwestię wyrównania emerytur za okres od dnia 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r. reguluje ustawa z dnia 13 grudnia 2013 r. Przepis art. 1 ust. 1 wskazanej ustawy stanowi wprost, iż ustawa określa zasady ustalenia i wypłaty emerytury, do której prawo zostało zawieszane na podstawie art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726, z 2011 r. Nr 291, poz. 1707 oraz z 2012 r. poz. 1285) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1440, 1717 i 1734), zwanej dalej "ustawą o emeryturach i rentach z FUS", w okresie od dnia 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r. Stosownie zaś do art. 7 ust. 1 wskazanej ustawy wypłata zawieszanej emerytury następuje na wniosek emeryta.

Ustawa ta reguluje zatem kwestie wyrównania emerytury tylko za zamknięty okres, tj. od dnia 1 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r. Za okres od dnia wejścia w życie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 r. sygn. akt K 2/12, tj. od dnia 22 listopada 2012 r., podjęcie i wyrównanie zawieszonych świadczeń emerytalnych mogło nastąpić wyłącznie na skutek skargi o wznowienie postępowania w związku z w/w orzeczeniem Trybunału Konstytucyjnego, stwierdzającym niezgodność z Konstytucją art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726, z 2011 r. Nr 291, poz. 1707 oraz z 2012 r. poz. 1285) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń

Spółecznych. Takie postępowanie w sprawie będącej przedmiotem niniejszego postępowania, zostało zainicjowane wnioskiem z dnia 11 stycznia 2013 r. oraz zakończone prawomocnym orzeczeniem Sądu Okręgowego z dnia 30 stycznia 2014 r., sygn. akt III U 1419/13. Istotnym pozostaje fakt, iż co do tego okresu i żądanego świadczenia przepisy prawa nie uległy zmianie. Sprawa o wypłatę emerytury za okres od 22 listopada 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. pomiędzy tymi samymi stronami została więc prawomocnie osądzona.

Z uwagi na powyższe Sąd odrzucił odwołanie wnioskodawcy na podstawie art. 199 pkt 2 k.p.c.

Na skutek zażalenia wnioskodawcy Z. C. od postanowienia Sądu Okręgowego w Przemyślu z dnia 21 stycznia 2015 r. sygn. akt III U 2/15, Sąd Apelacyjny w Rzeszowie postanowieniem z dnia 29 czerwca 2015 r. sygn. akt III AUz 36/15, uchylił zaskarżone postanowienie i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu Sądowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Przemyślu.

Sąd Apelacyjny wyjaśnił, że norma art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. znajduje swoje zastosowanie także w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych po uprzednim jednoznacznym ustaleniu, że w sprawie występuje zarówno tożsamość stron procesowych, identyczność zgłoszonych roszczeń, jak i identyczność stanu faktycznego będącego podstawą wydania orzeczenia w chwili wyrokowania (przy zastosowaniu art. 316 k.p.c.) oraz tożsamość prawnej podstawy roszczenia. Aby więc ustalić, czy w sprawie zachodzi powaga rzeczy osądzonej – stosownie do treści art. 366 k.p.c. – i tym samym istnieją podstawy pozwalające na odrzucenie nowo wniesionego odwołania należy nie tylko ustalić, iż w sprawie występują te same strony procesowe oraz że identyczna jest kwestia poddana osądowi, ale również należy ustalić, czy lektura akt sprawy prawomocnie osądzonej, na którą powołuje się Sąd I instancji, jako zasadniczej dla ustalenia zaistnienia stanu powagi osądzonej skutkującej odrzuceniem odwołania wskazuje, iż przedmiotem postępowania w sprawie o sygn. akt III U 1419/13 toczącej się przed Sądem Okręgowym była decyzja organu rentowego z dnia 30 stycznia 2013 r. odmawiająca wznowienia postępowania w sprawie zakończonej ostateczną decyzją z dnia 12 października 2011 r. w przedmiocie zawieszenia wypłaty emerytury z powodu kontynuowania zatrudnienia przez wnioskodawcę. Analiza treści sporządzonego w tej sprawie uzasadnienia wyroku Sądu I instancji wskazuje, iż jedynie kwestia braku zachowania przez wnioskodawcę terminu miesięcznego do złożenia wniosku o wznowienie postępowania - z uwagi na wydanie przez Trybunał Konstytucyjny w dniu 13 listopada 2012 roku w sprawie sygn. akt K 2/12 wyroku, stwierdzającego niezgodność art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z Konstytucją - stanowiła faktyczną i prawną stronę wydawanego orzeczenia. W sprawie tej nie rozstrzygano o jakichkolwiek innych prawnych podstawach zgłoszonego przez wnioskodawcę żądania. W szczególności uzasadnienie wyroku Sądu I instancji nie wskazuje na dokonanie analizy tych roszczeń w oparciu o inne podstawy prawne. Brak pisemnego uzasadnienia wyroku Sądu II instancji wydanego w dniu 20 sierpnia 2014 r. w sprawie sygn. akt III AUa 222/14, nie pozwala na potwierdzenie innego (szerszego) przedmiotu orzekania. To ostatnie stanowisko jest pośrednio potwierdzone zapisem zawartym w protokole rozprawy apelacyjnej, w której wnioskodawca poinformował o złożeniu do organu rentowego wniosku opartego o przepisy ustawy z dnia 13 grudnia 2013 r. o ustaleniu i wypłacie emerytur, do których prawo uległo zawieszeniu w okresie od dnia 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r. Tym samym należy uznać i przyjąć dla ustaleń koniecznych w przedmiotowej sprawie zażaleniowej, iż prawomocnie zakończone uprzednie postępowanie dotyczyło jedynie kwestii wskazanych w decyzji z dnia 30 stycznia 2013 r., tj. ustalenia prawnych podstaw odmowy wznowienia postępowania administracyjnego. Aktualnie w odwołaniu od decyzji z dnia 12 listopada 2014 r. wnioskodawca domaga się ustalenia jego uprawnień do wypłaty świadczenia za okres od 22 listopada 2012 r. do 31 grudnia 2012 r. Tak sformułowane żądanie musi zostać ocenione merytorycznie poprzez wskazanie istnienia bądź braku istnienia prawnych podstaw do jego uwzględnienia, gdyż dotychczas nie było ono bezpośrednim przedmiotem prawomocnego rozstrzygnięcia sądowego.

Sąd Okręgowy w Przemyślu po ponownym rozpoznaniu sprawy

ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca Z. C., ur. (...), w dniu 15 maja 2009 r. złożył wniosek o emeryturę, zaznaczając w nim, iż nadal pozostaje w stosunku pracy. Do wniosku dołączył dokumentację poświadczającą przebieg zatrudnienia, a więc świadectwa pracy

oraz zaświadczenie z dnia 14 maja 2009 r. wystawione przez Nadleśnictwo B. w B., z którego wynika, że wnioskodawca jest nadal zatrudniony w tym zakładzie pracy od 16 sierpnia 1999 r. na stanowisku podleśniczego.

Decyzją z dnia 4 czerwca 2009 r., znak: (...) (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. przyznał wnioskodawcy emeryturę od 1 maja 2009 r. tj. od miesiąca zgłoszenia wniosku.

Decyzją z dnia 12 października 2011 r., znak: (...) (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z urzędu wstrzymał wypłatę emerytury wnioskodawcy od dnia 1 października 2011 r. Wskazano przy tym, że wypłata emerytury podlega zawieszeniu, ze względu na kontynuację zatrudnienia przez wnioskodawcę. Ponadto wyjaśniono, iż podjęcie wypłaty emerytury nastąpi po przedłożeniu przez wnioskodawcę świadectwa pracy lub zaświadczenia potwierdzającego fakt rozwiązania stosunku pracy z każdym pracodawcą, na rzecz, którego praca ta była wykonywana bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury.

W dniu 11 stycznia 2013 r. wnioskodawca wniósł o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o wznowienie wypłaty emerytury od dnia

1 października 2011 r. Jednocześnie wniósł o wznowienie wypłaty emerytury w związku z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada

2012 r., doliczenie dotychczas nieuwzględnionych okresów składkowych

i nieskładkowych oraz o wyrównanie emerytury od dnia 1 października

2011 r. - do daty wznowienia.

Decyzją z dnia 24 stycznia 2013 r., znak: (...) (...) ZUS ponownie ustalił wysokość oraz wznowił wypłatę emerytury wnioskodawcy od 1 stycznia 2013 r.

Decyzją z dnia 30 stycznia 2013 r., znak: (...) ZUS odmówił wznowienia postępowania w sprawie zakończonej decyzją ostateczną Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 12 października 2011 r., znak: (...) (...) zawieszającą emeryturę z powodu kontynuowania zatrudnienia.

Na skutek odwołania wnioskodawcy od powyższej decyzji, Sąd Okręgowy w Przemyślu wyrokiem z dnia 30 stycznia 2014 r. sygn. akt. III U 1419/13 oddalił odwołanie.

Na skutek apelacji wnioskodawcy od wyroku Sądu Okręgowego w Przemyślu z dnia 30 stycznia 2014 r., Sąd Apelacyjny w Rzeszowie wyrokiem z dnia 20 sierpnia 2014 r., sygn. akt III AUa 222/14, oddalił apelację.

W dniu 7 października 2014 r. wnioskodawca zwrócił się bezpośrednio w ZUS o udzielenie informacji, dlaczego w związku z wnioskiem z dnia 11 stycznia 2013 r., nie otrzymał do chwili obecnej wyrównania emerytury za okres od 1 października 2011 r. do 31 grudnia 2012 r.

Decyzją z dnia 12 listopada 2014 r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. dokonał wypłaty zawieszanej emerytury, do której prawo ulegało zawieszeniu w okresie od dnia 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r.

Dowód:

1) akta organu rentowego:

- wniosek o emeryturę 15.05.2009 r.,

- świadectwo pracy,

- zaświadczenie z dnia 14.05.2009 r. wystawione przez Nadleśnictwo B. w B.,

- decyzja ZUS z dnia 4.06.2009 r., z dnia 12.10.2011 r.,

- wniosek wnioskodawcy z dnia 11.01.2013 r.,
- decyzja ZUS z dnia 24.01.2013 r., z dnia 30.01.2013 r.,
- protokół z dnia 7.10.2014 r.,
- decyzja ZUS z dnia 12.11.2014 r.,

2) akta tut. Sądu o sygn. III U 1419/13:

- odwołanie wnioskodawcy od decyzji z dnia 30.01.2013 r.,
- prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w Przemyślu z dnia 13.01.2014 r. wraz z uzasadnieniem,
- prawomocny wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 20.08.2014 r.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zgromadzonych w aktach organu rentowego oraz w aktach tut. Sądu o sygn. III U 1419/13, których domniemanie prawdziwości wynika z art. 244 i nast. k.p.c., a ponadto ich wiarygodność nie została obalona przez żadną ze stron.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy Z. C. należy uznać za nieuzasadnione.

W ocenie Sądu zaskarżona decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 12 listopada 2014 r., w szczególności w części, w której dotyczyła okresu, za jaki należy wypłacić wnioskodawcy świadczenie, a za jaki wypłaty tej odmówiono, jest prawidłowa.

W tym zakresie mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U. z 2015 r., poz. 748) w części dotyczącej ogólnych zasad wypłaty świadczeń, a ponadto przepisy ustawy z dnia 13 grudnia 2013 r. o ustaleniu i wypłacie emerytur, do których prawo uległo zawieszeniu w okresie od dnia 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r. (Dz. U. z 2014 r., poz. 169).

Zgodnie z art. 1 ustawy o ustaleniu i wypłacie emerytur, do których prawo uległo zawieszeniu w okresie od dnia 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r. ustawa określa zasady ustalenia i wypłaty emerytury, do której prawo zostało zawieszone na podstawie art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726, z 2011 r. Nr 291, poz. 1707 oraz z 2012 r. poz. 1285) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U.

z 2013 r. poz. 1440, 1717 i 1734), zwanej dalej "ustawą o emeryturach i rentach z FUS", w okresie od dnia 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r.

W myśl art. 3 powołanej wyżej ustawy przepisy ustawy nie mają zastosowania do emerytów, których roszczenia z tytułu wypłaty zawieszony emerytury zostały zaspokojone na podstawie prawomocnego orzeczenia sądu, z wyjątkiem przepisów art. 6 i art. 8.

Na podstawie art. 4 ust. 1 powołanej wyżej ustawy w celu obliczenia kwoty zawieszony emerytury sumuje się emerytury w wysokości, w jakiej przysługiwałyby w okresie, o którym mowa w art. 1, z uwzględnieniem ich waloryzacji.

Kwota zawieszony emerytury, obliczona w sposób określony w ust. 1, przysługuje wraz z odsetkami ustalonymi w wysokości odsetek ustawowych, określonej przepisami prawa cywilnego (art. 4 ust. 2).

Odsetki, o których mowa w ust. 2, przysługują do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy (art. 4 ust. 3).

Zgodnie z art. 7 ust. 1 powołanej wyżej ustawy wypłata zawieszony emerytury następuje na wniosek emeryta.

Powołane wyżej przepisy wyraźnie wskazują, że zawieszony emerytury, do których prawo zostało zawieszony na podstawie art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, podlegają wypłacie na wniosek emeryta. Oznacza to, że dopiero w chwili, gdy świadczeniobiorca złoży do ZUS wniosek o wypłatę zawieszony świadczenia, to świadczenie zostaje mu wypłacane.

Niezależnie od powyższego podnieść należy, iż jakiegokolwiek świadczenia realizowane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych są wypłacane świadczeniobiorcom na ich wniosek.

Powołując treść art. 129 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS wskazać należy, że świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu, z uwzględnieniem ust. 2.

W związku z powyższym skoro wnioskodawca nie złożył wniosku w listopadzie 2012 r. o wypłatę dochodzonego świadczenia, a wniosek ten został złożony dopiero w dniu 11 stycznia 2013 r., ZUS nie miał podstaw prawnych do wypłaty świadczenia za okres od 22 listopada 2012 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. Żaden przepis prawa nie upoważnia organu rentowego do wyrównania świadczenia za żądany przez wnioskodawcę okres. Ustawa o ustaleniu i wypłacie emerytur, do których prawo uległo zawieszeniu w okresie od dnia 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r. dotyczyła jedynie wyżej wskazanego zamkniętego okresu. Natomiast pozostały okres nie jest już uregulowany powołaną wyżej ustawą, a zatem zastosowanie znajdują ogólne przepisy ustawy o emeryturach i rentach z FUS, w tym powołany wyżej przepis art. 129 ust. 1.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzeczono, jak w sentencji wyroku.